

заняттях. Саме абсолютизація можливості вгадування є тим перекрученням самої ідеї тестування, яке нам намагається нав'язати І.В. Смірнов та його послідовники.

Сам процес тестування, крім вказаних недоліків, має свої переваги. Перша перевага – це об'єктивність результатів, яка досягається виключенням додаткової аудиторної підготовки студентів до процесу тестування та виключенням повторних тестувань одних і тих тем. Друга – це видимість глибини засвоєння студентами окремих тем і розділів курсу. Третя – швидкість отримання результатів навіть у такій специфічній галузі знань, як філософія. Звичайно, треба пам'ятати, що тестування – це лише один із методів перевірки рівня знань, який не можна абсолютизувати і який не виключає інших.

І.Д. Загрійчук

ЕВРИСТИЧНА ФУНКЦІЯ ФІЛОСОФІЇ І ПРОДУКТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ

Проблема продуктивності праці вочевидь є такою не лише для виробництва, але й для всіх інших сфер життєдіяльності людини, зокрема й для роботи навчальної. В умовах, коли суспільний прогрес пришвидшується з кожним роком, «йти в ногу з часом» стає все важче і важче, якщо не виробити в собі здатність постійно та ефективно вчитись. Останнє ж означає швидко орієнтуватись у потоці літератури, вміння відбирати необхідні джерела та в максимально короткий термін їх засвоювати. Яким способом можна досягти такого рівня освоєння світу та які інструменти можна і необхідно для цього використати?

Всім відоме висловлювання: «за деревами не бачити лісу». Воно використовується тоді, коли хочуть по-дружньому нагадати співрозмовнику, що йому б варто більш глибоко, більш теоретично сформулювати своє бачення проблеми та її вирішення. Іншими словами, мова тут іде про понятійне мислення, про необхідність узагальнення емпіричних фактів, про узгодження останніх в єдиній системі знання. Або ось ще один приклад, який зайве свідчить, що без оволодіння загальним, людині в науці робити нічого. «Хто не оволодіє загальним, той постійно буде спотикатись об нього». Вміння ж узагальнювати формується вивченням наук, але найкращим способом доведення цієї здібності до філігранності є оволодіння філософією, що те саме якби ми сказали, що слід навчитись методу теоретичного мислення.

Не раз уже підкреслювалось, що навчитись теоретичному мисленню можна найкраще, якщо вивчаєш історію філософії, коли занурюєшся в «лабораторію» творчого мислення, коли не задовольняєшся готовими результатами дослідження, а відслідковуєш, якими шляхами ці результати

отримані. Адже «голий» результат є ніщо і тільки вкупі зі способом (шляхом), який до нього привів, він є справжнім здобутком, тобто істинним результатом.

У цьому контексті творча робота, якою є справжня ефективна навчальна праця, можлива лише тоді, коли студент чи будь-яка інша людина, яка прагне знань, не задовольняється результатами наукового пізнання, а знає шляхи, на яких це знання отримано. Ба більше, вміє самостійно пройти цей шлях і використати його для розв'язання тих проблем, які ще очікують свого вирішення. І тут філософія зі своєю евристичною функцією як ніяка інша наука може і повинна стати у пригоді.

Історії відомо багато прикладів того, коли філософи задовго до наукового та експериментального підтвердження висували ідеї, що були продуктивними і служили природничим наукам упродовж століть. Одним із таких прикладів є введення античним мислителем Демокритом в теоретичний обіг поняття «атом», який до сьогодні використовується наукою.

В.О. Даніл'ян

ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ МЕДІА-ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Соціально-філософський аналіз моделей медіа-освіти, які існують у сучасній світовій і вітчизняній практиці, передбачає визначення статусу взаємодії суб'єктів медіа-освітнього процесу.

Досвід медіа-освіти представлений великою кількістю моделей, які умовно можна розділити на дві групи за означеним критерієм взаємодії суб'єктів медіа-освітнього процесу - це односторонні та двосторонні моделі.

Односторонні моделі базуються на засадах односторонньої масової комунікації, тобто передбачається вплив медіа на пасивного реципієнта та використання авторитарного стилю педагогічного процесу (головним завданням освіти стає намагання педагога, який «знає все», передати знання «учню, який не знає нічого»).

Двосторонні моделі виходять з розуміння масової комунікації як інтерактивного процесу, відповідно в процесі освіти визнається цінність особистого досвіду учня, а саме навчання розглядається як процес інтеграції різних суб'єктів, тобто як діалог.

Більшість моделей медіа-освіти, представлених у сучасному освітньому просторі України, можуть бути охарактеризовані як односторонні. Спираючись на найпопулярнішу класифікацію моделей медіа-освіти, запропоновану російським ученим О. В. Федоровим, до них можна віднести протекціоністську (або захисну, базується на думці, що